

## Arrest

nr. 55 291 van 31 januari 2011  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 april 2009 diende verzoekster een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 12 december 2009 actualiseerde ze deze aanvraag aan de hand van een "Typeformulier regularisatieaanvraag" waarin verwezen wordt naar "de instructie van 19.07.2009" en waarin verzoekster aankruist te voldoen aan het criterium "ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België."

1.2. Op 15 september 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt verzoekster betekend op 30 september 2010. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

*“(…)in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.*

*Betrokkene beroept zich vooreerst op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar haalt daarbij zelf al aan dat zij pas sinds 2005 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om hierop aanspraak te kunnen maken. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15 december 2009. De aangehaalde elementen, met name dat betrokkene volledig geïntegreerd zou zijn in de Belgische samenleving waaronder ook het sociaal leven en er alles aan doet om zich verder te integreren, verzoekster over een ruime vriendenkring zou beschikken, verzoekster al haar verplichtingen nakomt, verzoekster haar tijd in België goed benutte, verzoekster reeds redelijk goed Nederlands spreekt door contacten met haar naaste omgeving en het volgen van Nederlandse taalcursussen waarvoor ze verschillende attesten voorlegt, verzoekster een attest voorlegt dat ze sinds februari 2007 op steun kan rekenen van het OCMW, verzoekster attesten van haar kerkgemeenschap dd. 11.01.2006 en 01.12.2009 voorlegt, verzoekster aantoonst dat ze een opleiding ‘health care’ volgde, getuigenverklaringen voorlegt en betrokkene zich ter beschikking stelt van de arbeidsmarkt zijn geen grond voor een verblijfsregularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.*

*Vervolgens beroept betrokkene zich op het criterium ‘prangende humanitaire situaties’. Voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.7 van de instructie komt mevrouw (O.V.) niet in aanmerking. Zij is immers geen ouder van een Belgisch of EU-kind, geen familielid van een EUburger, had geen onbepikt verblijf in België als minderjarige, heeft geen echtgenoot met een verschillende nationaliteit en zij geniet niet van een Belgisch (invaliditeits)pensioen. Betrokkene toont op geen enkele andere wijze aan dat zij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt. Betrokkene moet op zijn minst trachten aan te tonen waarom zij onder dit criterium zou vallen en bewijzen voorleggen.*

*Verzoekster haalt aan dat een job tot op heden een onhaalbare kaart bleek daar een arbeidsuitoefening haar wettelijk niet toegelaten is. Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Zij voegt een attest van werkbereidheid van de VDAB toe dd. 27.11.2009. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.*

*Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene vroeg asiel aan op 30.03.2005. Haar asielaanvraag werd afgesloten op 11.08.2005 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.*

*De duur van de procedure – namelijk 4 maanden en 12 dagen – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. (...).”*

## 2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van het door verzoekster ingediende beroep op voor zover het gericht is *“tegen het haar betekende bevel om het grondgebied te verlaten.”*

2.2. Verzoeksters beroep is blijkens het verzoekschrift niet gericht tegen *“het haar betekende bevel om het grondgebied te verlaten.”* De voormelde exceptie van onontvankelijkheid van beroep, opgeworpen door de verwerende partij, mist dan ook feitelijke grondslag en wordt derhalve verworpen.

### 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt als volgt:

*“Elke administratieve beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte aanvaardbaar zijn en feitelijk juist zijn. De bestreden beslissing stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onvankelijk maar ongegrond is. Hoewel het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing expliciet verwijst naar artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (...), verwijst de motivering van de bestreden beslissing uitsluitend naar de instructie van 19 juli 2009 m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet .*

*Deze instructie werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009, en kan aldus geen rechtsgrond vormen om de aanvraag van verzoekster te weigeren.*

*De overheid diende de aanvraag van verzoekster te toetsen aan artikel 9bis Vreemdelingenwet. Uit de motivering van de bestreden beslissing kan niet worden opgemaakt of een toetsing aan artikel 9bis Vreemdelingenwet gebeurd is.*

*Het is wel duidelijk dat de aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van de instructie van 19 juli 2009 m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de vreemdelingenwet.*

*Bovendien had de vermelde instructie tot doel artikel 9bis Vreemdelingenwet te verduidelijken en bepaalde prangende humanitaire situaties duidelijk te omschrijven, maar voor de andere dan de in de instructie opgenomen situaties bleef de discretionaire bevoegdheid van de minister op basis van artikel 9bis Vreemdelingenwet onverkort gehandhaafd.*

*Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat enkel een toetsing gebeurde aan de voorwaarden van de vermelde instructie, maar niet aan de bepalingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Er wordt nergens gemotiveerd waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Het is niet omdat verzoekster niet zou voldoen aan de voorwaarden van de vermelde instructie, dat zij hiermee automatisch per definitie niet in aanmerking zou komen voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis Vreemdelingenwet.*

*Opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, dienen de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig te zijn en de beslissing effectief rechtens te kunnen dragen en verantwoorden. De ingeroepen motieven moeten in feite en in rechte aanwezig zijn, pertinent zijn en de beslissing kunnen verantwoorden. Ingeval de bestreden beslissing , zoals in casu, een niet-bestaande rechtsgrond toepast, is hieraan niet voldaan.*

*Het middel is gegrond.”*

3.2. In haar repliekmemoirie handhaaft verzoekster haar enig middel en ondersteunend betoog.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

3.4. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.5. De Raad merkt op dat in de aanhef van de bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling van verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging.

3.6. Ter terechtzitting zijn partijen het er over eens dat met de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* bedoeld wordt, de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (hierna: de instructie van 19 juli 2009). Partijen bevestigen eveneens dat deze tijdelijk gepubliceerd werd op de websites van de Dienst Vreemdelingenzaken ([www.dofi.fgov.be](http://www.dofi.fgov.be)) en het Vlaams Minderhedencentrum ([www.vmc.be](http://www.vmc.be)), heden het Kruispunt Migratie-Integratie ([www.kruispuntmi.be](http://www.kruispuntmi.be)).

3.7. Verzoeker geeft correct aan dat de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198 769 van 9 december 2009. Uit het betrokken arrest blijkt dat de voor de Raad van State bestreden instructie, namelijk *“de ongedateerde instructie van eind juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet”* vernietigd werd omdat ze *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen; dat enkel de wetgever vreemdelingen kan vrijstellen van de in artikel 9bis van de vreemdelingenwet vastgelegde verplichting om buitengewone omstandigheden aan te tonen; dat door dit in de bestreden instructie te doen een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden; dat uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

3.8. Het gegeven dat de instructie van 19 juli 2009 waarvan gewag gemaakt wordt in de aanhef van de bestreden beslissing vernietigd werd, belet echter niet dat de overheid in het algemeen nader bepaalt door welke principes zij zinnens is zich te zullen laten leiden bij de uitoefening van de haar door de wet toegekende appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van de aanvragen om verblijfsmachtiging die ingediend worden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Een dergelijke gedragslijn kan immers bijdragen tot een eenvormige toepassing van de discretionaire bevoegdheid en tot het uitsluiten van arbitraire beslissingen.

3.9. Verzoeksters betoog komt erop neer dat er onderscheid gemaakt dient te worden tussen enerzijds de discretionaire bevoegdheid die de gemachtigde van de staatssecretaris heeft in het kader van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en anderzijds de criteria vermeld in de instructie van 19 juli 2009, maar dit betoog mist feitelijke grondslag aangezien door het uitvaardigen van de instructie verwerende partij niets anders gedaan heeft dan kenbaar te maken door welke criteria zij zich in het algemeen zal laten leiden bij het beoordelen van de gegrondheid van de aanvragen om verblijfsmachtiging die ingediend worden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt ten andere op dat de instructie van 19 juli 2009 op een niet-exhaustieve wijze bepaalde specifieke situaties opsomt die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit de volgende zinsnede: *“Deze opsomming neemt de discretionaire macht die de Minister of zijn gemachtigde bezit niet weg om andere gevallen dan deze die hieronder worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij uitgaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep”*

Door aldus te handelen wijkt verweerder niet af van het gestelde in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of installeert hij geen afwijkend regime, doch maakt hij de invulling die hij in het algemeen geeft aan de hem door dit artikel toegekende discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van de gegrondheid van een aanvraag om verblijfsmachtiging slechts publiek en laat hij de mogelijkheid open voor de toekenning van een machtiging tot verblijf aan vreemdelingen die zich bevinden in andere prangende humanitaire situaties dan deze die in de instructie opgesomd worden.

3.10. Het gegeven dat de bestreden beslissing, die in de aanhef expliciet verwijst naar de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tevens verwijst naar de instructie van 19 juli 2009 laat dan ook op zich niet toe te besluiten dat het bestuur zijn discretionaire bevoegdheid op een wijze heeft

toegepast die strijdig is met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of met de door verzoekster aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur.

3.11. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing verschillende door verzoekster aangehaalde elementen worden beoordeeld in het licht van de instructie van 19 juli 2009. Verzoekster betwist de gedane beoordelingen niet en toont evenmin aan dat verwerende partij nagelaten heeft met bepaalde elementen rekening te houden.

3.12. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris ook oordeelt dat verzoeksters *“op geen enkele andere wijze aantoont dat zij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt.”* Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verwerende partij de duur van de asiel-procedure beoordeelt. Hieruit blijkt dat verwerende partij zoals de instructie het aangeeft (cfr. supra punt 3.9.) nagegaan heeft of de toekenning van een machtiging tot verblijf zich opdringt op grond van een andere situatie dan deze die in de instructie opgesomd worden. Verzoekster betwist de in dit verband gedane beoordelingen niet en toont evenmin aan dat verwerende partij nagelaten heeft met bepaalde elementen rekening te houden.

3.13. Verzoekster voert een hoofdzakelijk theoretisch betoog maar hiermee toont zij niet aan dat de verwerende partij in casu haar appreciatiebevoegdheid heeft toegepast op een wijze die strijdig is met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, of op een kennelijke onredelijke of onzorgvuldige wijze gehandeld heeft door verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging ongegrond te verklaren.

Het enig middel is ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA